

22 września
wspomnienie dobrowolne św. Maurycego, męczennika
– patrona chorych na podagrę,
wzywanego w obronie przed skurczami

Według relacji biskupa Eucheriusza z Lyonu, Maurycy był jednym z dowódców rzymskiej Legii Tebańskiej, w której żołnierzami byli chrześcijanie. Legion ten, dowodzony przez trzech świętych: centuriona (setnika) Maurycego, campiductora (chorążego) Eksuperiusza i senatora (stratega) Kandyda, stacjonował w Agaunum (dziś St-Maurice w Szwajcarii). Około 290 roku przed jedną z bitew zażądano, aby żołnierze złożyli pogańskim bogom ofiarę. Na to nie pozwalało im sumienie. Maurycy wraz z legionistami, w liczbie około 6 tysięcy, stanowczo odmówił, mówiąc: "Jesteśmy gotowi walczyć za ojczyznę, gdzie tylko zajdzie tego potrzeba. Jesteśmy również gotowi modlić się do Pana Boga o zwycięstwo. Jednak składać ofiar bożkom nie możemy, gdyż byłoby to bałwochwalstwem". Wtedy cesarz Maksymilian nakazał otoczyć legion i zdziesiątkować go. Legion nie poddał się. Wybito wszystkich, do ostatniego żołnierza, wśród nich Maurycego, Eksuperiusza i Kandyda. Na miejscu nekropolii męczenników Teodor, biskup Octodurum, wybudował kaplicę (IV w). Wydarzenie to opisał św. Grzegorz z Tours (+ 594) w swojej *Historii Franków*. Następnie wzniesiono klasztor, przy którym z czasem powstało potężne opactwo, skupiające 900 mnichów.

Niebawem wokół opactwa powstało miasto St-Maurice. Badania archeologiczne potwierdziły istnienie kaplicy oraz jamy grobowej.

W roku 961 relikwie św. Maurycego przewieziono do Ratzbony (Regensburga), a stąd do Magdeburga. Cześć św. Maurycego szerzył szczególnie gorliwie św. Lambert (+ ok. 705) oraz św. Uldaryk (+ 973), biskup Magdeburga. Stąd też Maurycy odbierał szczególną cześć w cesarstwie niemieckim. Podczas koronacji cesarze otrzymywali do rąk włócznię św. Maurycego. W grocie włóczni, wedle legendy, tkwił gwóźdź z krzyża Chrystusowego. Kopię tej włóczni podarował cesarz Otto III królowi Bolesławowi Chrobremu podczas zjazdu gnieźnieńskiego w roku 1000. Gest ten był uznaniem niezależności księcia polskiego i przyzwoleniem na koronację. Kopia ta, będąca pierwszym polskim insygnium koronacyjnym, znajduje się w skarbcu wawelskim (do naszych czasów zachował się sam grot włóczni).

W ikonografii św. Maurycy jest przedstawiany jako ciemnoskóry mężczyzna w krótkiej tunice żołnierza. Jego atrybuty to: gałązka palmowa, flaga i lanca, koń, miecz, sztylet, tarcza, tarcza z orłem.

Modlitwa do św. Maurycego:

Spraw miłościwie wszechmogący Boże, aby nas uroczystość świętych Męczenników Maurycego i towarzyszy jego święcie rozweseliła, żebyśmy dostąpili skutecznego pośrednictwa u Ciebie tych, których pamiętkę przejścia do chwały Niebieskiej obchodzimy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.